

På togt med Finnur Fríði (3)

Vit prenta í dag triðja part av dagbókini hjá Jørn Astrup Hansen, fyrrverandi banka-stjóra, sum hevur verið ein túr við Finni Fríða

Lidt før kl. 01:00 satte vi trawlet ud. Som tiden gik, dæmrede det for os, at noget var galt. Der kom simpelthen for lidt i posen. Da vi halede trawlet ind i formiddags, fik vi syn for sagn. Et uendeligt virvar af trosser og reb holder trawlet på plads. To trosser, som skulle have levet hver deres liv, havde slået pjalterne sammen med fatale følger for den måde, hvorpå trawlet kom til at ligge i søen. Det var en bomtúr.

Det er et mundheld blandt sømænd, at *det grejer sig i søen*. Det holdt ikke stik denne gang. I en sådan situation er der brug for en god moral. Og den viste sig at være til stede. I rigt mål. Styrmandene deltog aktivt i udredningsarbejdet på dækket. Kokken og maskinmestrene kom ud på skibet for at vise deltagelse, og bagefter gik kokken ind og slog dej op til en galopkringle. Der skal ikke mangle noget til kaffen i dag. Vi har sat trawlet ud på ny, og om lidt vil det hele være glemt. Sømænd, der lever med naturens luner, møder held og uheld med stoisk ro.

Det er igen business as usual. Nede i messen sider anden maskinmesteren og spiller kort med maskinchefen. Det kræver nogen pli. Andenmesteren kan ikke så godt tillade sig at vinde over chefen. Omvendt må det jo heller ikke fremgå alt for tyde-

ligt, at han med vilje har vendt kortene på hovedet. Jeg ved, hvad jeg taler om. Jeg var en gang direktør i en bank med en bestyrelsesformand, der yndede at spille mausel, men som ikke kunne tåle at tabe. Nej, det var ikke på Færøerne.

Det er næsten midnat, da kaptajnen beslutter sig for at hale trawlet ind. Det ser på forhånd rigtigt pænt ud. Trawlet er forsynet med mængdesensorer (dine øjne under vandet), som sender besked tilbage til skibet om, hvor mange fisk, der er kommet i posen. Det er ikke noget præcist måleredskab. Men vi får en indikation. Der er udslag på den fjerde pind. Vi har noget at have optimismen i.

Trawlet er halet ind, og posen med fisken, der endnu ligger i søen, frakobles. Med en kran får vi greb om posen, der er 80 meter lang og kan rumme 700 - 800 ton fisk. Posen åbnes i bunden, hvor en pumpe kobles på. Det hele kastes i søen. Med kranen løftes op i posen og således hældes hele posens indhold ned i gabet af pumpen, der kan pumpe ind til 20 ton fisk ombord i minuttet. Hvis man vil opleve, hvad der foregår, skal man ikke vende ryggen til for længe.

Og minsandten. Vi har haft en

bonanza. Vi har ramt om ikke guld, så sølv. Silden vælter ombord. Der er 600 ton sild. Det er flotte sild, sild uden mad i maven, med en gennemsnitsvægt på 340 g. Der er 1,8 mio. sild! Det er jo fast utroligt. Blandt sild er der langt mellem to-børnsfamilier! De mange sild giver mig problemer med mundvand. Jeg kaster et misundeligt blik på mågerne, der delikaterer sig med sild, der ryger over bord i processen. Men jeg behersker mig.

Silden kvalificerer til konsum, og den opbevares omhyggeligt, således at den kan leveres i prima stand i Kollafjørður. I tankene er der 1,5 kbm vand for hver kbm sild. Der er plads at røre sig på. Det ser dog ikke ud til, at sildene agter at gøre brug af denne mulighed. Vandet køles ned til minus 2 grader. For at vandet ikke skal fryse til, til-sættes salt i rigelige mængder. Silden må ikke være stivfrossen, når den skal fileteres.

Vi har fået ubudne gæster ombord. Enkelte rødfisk (kongafiskur) er gået i trawlet. Men antallet er begrænset, og rødfisken er forholdsvis let at sortere fra. Tilsyneladende har rødfisken mere luft i gællerne end silden. I alt fald flyder den ovenpå i tankene. Som et fint lag

syltetøj ligger rødfisken oven på silden. Lige til at skumme fra.

I øvrigt kan man jo nok komme til at fundere over, om de mange regler for bifangst altid afspejler fiskerierhvervets praktiske realiteter. Med et trawl, der spænder over 230 x 115 meter, gaber vi over 26.000 kbm. At forstille sig, at alene sild skulle passere mellem dørene, er dog for naivt. I posen var da også enkelte torsk. Jeg hilste personligt på dem alle. Det var som et sluttet slægtsstævne.

(fredag)

Vi trawler natten mellem fredag og lørdag. Med et forholdsvis beskedent resultat. Kl. 12:50 lørdag sætter vi trawlet ud igen. I syv timer trawler vi i søen, inden kaptajnen beslutter sig for at kigge i posen. Igen har vi en god fangst af de flotteste sild.

Da vi har fået bragt silden ombord, har vi sild i tankerne og i alle tankene. Det er tid at vende tankerne - og skibet - hjemad. Imedens vi fiskede, har vi - sammen med silden - bevæget os omkring 90 sømil i nordøstlig retning. Vi befinder os således blot 6 sømil fra den søterritoriale grænse mod Svalbard. Kursen mod Færøerne bliver herefter

210 grader - og ikke 190 grader, som jeg meget snedigt havde beregnet. Inden klokken er 22:00, har vi påbegyndt hjemrejsen. Et oplevelse af stille lettelse breder sig.

Med et fuldt lastet skib og i modvind er der langt hjem. Vi forventer at ankomme til Færøerne tirsdag morgen. Vi skal sejle i 55 - 60 timer, og Finnur Fríði bruger i lastet stand 1.000 liter olie i timen. Det siger noget om de overvejelser, som rederen må gøre sig. Rejsen til og fra Svalbard tager 5 døgn, og det tager op mod et par døgn at losse og udruste skibet. Til hver fisketur, kort eller lang, medgår der syv dage, hvor der ikke fiskes. Øvelsen går - naturligvis - ud på så hurtigt som vel muligt at fange så mange

og så dyre fisk som vel muligt. Det er trivielt.

Problemet er, at det sædvanligvis tager tid at fange mange fisk, og at den dyre fisk til konsum ikke tåler alt for mange dage i tanken. Den lange sejltid til fiskepladserne og den høje oliepris klemmer rederen fra hver sin side. Den høje oliepris taler for at trawle efter få men dyre fisk til konsum for at begrænse olieforbruget. Den lange sejltid gør det vanskeligt at lande lasten i en sådan stand, at alle fiskene kan anvendes til konsum. Skal vi sejle hjem med tankene halvfulde af konsumfisk, eller skal vi forsøge at fylde tankene op med risiko for, at den første del af lasten ikke kan landes som konsumfisk? Afgørelsen, der må træffes i et miljø præget af stor usikkerhed, afhænger selv sagt (også) af prisforholdet mellem konsum- og industrifisk.

(lørdag)

Der er nok at spekulere på, og det er blevet for meget for Deres ærbødige, der takker for sig.

Skibshunden

